

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **J. Š.**, bytem K., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.4.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I.   **Žaloba s e z a m í t á.**
- II.   **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.4.2014 zaslanou soudu celkem ve čtyřech vyhotoveních se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní zdravotní stav, který popsala, nadále odpovídá invaliditě třetího stupně, když ještě v roce 2011 pokles její pracovní schopnosti byl posouzen v rozsahu 70% a přitom závěry všech vyšetření absolvované v roce 2013 žádné zlepšení zdravotního stavu neuvádějí, spíše naopak, a pouze dle neuroložky došlo ke spíše mírnému zlepšení v případě útlaku motorických nervů v oblasti obou karpálů a toto vyšetření se netýká hlavního invalidizujícího onemocnění; dle ní je závěr o snížení stupně invalidity nejprve ze třetího na první stupeň a poté zvýšení v námitkovém řízení na druhý stupeň invalidity nesprávný, proto je nesprávné i rozhodnutí, které z takového posouzení vycházelo, neboť je založeno na nepravdivých a neobjektivních závěrech posudků o invaliditě ze dne 17.10.2013 a 24.1.2014; závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí i rozhodnutí předcházejícího.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 17.2.2014 žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 5.11.2013 zčásti tak, že žalobkyni náleží od 6.12.2013 dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.664 Kč měsíčně a ve zbytku potvrdila rozhodnutí, jímž dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona byla žalobkyni od 6.12.2013 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který měsíčně činí 4.553,-Kč, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Klatovy (dále jen **OSSZ**) ze dne 17.10.2013 již není nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 17.2.2014 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 16.1.2014 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl B, položce 2c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%, a žalobkyni byla přiznána horní hranice 50%, v níž byl zohledněn zdravotní stav komplexně, proto nebylo možno námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Klatovy vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 17.10.2013 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, nejednalo se ani o invaliditu druhého stupně, ale šlo o invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost celkem o 45%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl B, položce 2b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu; datum změny stupně invalidity: 17.10.2013. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.1.2014 vyplývá, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl B, položce 2c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, jež ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna; změna stupně invalidity: 17.10.2013.

*Žalovaná dne 15.5.2014 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu dle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 17.2.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 28.2.2014.*

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne

9.7.2014 *posudek* společně s usnesením o opravě ze dne 15.7.2014 (č.l. 86), když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně v souladu s námitkovým řízením dle *kapitoly XIII., oddíl B, položka 2c) přílohy vyhlášky*, na horní hranici 50%, v níž zohlednila i ostatní zdravotní postižení, když míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nezměnila. Dle komise rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je komplexní regionální bolestivý syndrom, chronický syndrom rameno – ruka oboustranně, hraniční útlak motorických nervů v oblasti karpů dle EMG 7.10.2013, přetrvávající flekční držení prstů horních končetin bez možnosti aktivní extenze, snížení svalové síly obou rukou s poruchou jemné motoriky prstů více vpravo, nejedná se o ztrátu úchopové schopnosti prstů obou horních končetin, omezení funkce obou ramenních kloubů, ohledně statiky středního stupně, dynamiky aktivně až těžšího stupně, dynamiky pasivně spíše lehčího stupně, v oblasti rukou postižení lehčího až středního stupně, stav je potencován chronickým omovertebrálním syndromem oboustranným s vegetativní složkou, výslední funkční deficit je objektivizován neurologickým a ortopedickým vyšetřením v komisi, patrná funkční nadstavba, neboť objektivní nález není v korelaci se subjektivními potížemi udávanými žalobkyní; jedná se o těžké funkční postižení s neschopností běžného zatížení, s omezením některých denních aktivit. Žalobkyně není schopna práce fyzicky namáhavé, práce s přetěžováním horních končetin, práce spojené se zvedáním břemen, práce v předklonu, práce s nutností trvalého předpažení nebo vzpažení obou horních končetin; schopna fyzicky lehké práce s dodržením uvedených pracovních kontraindikací. Komise také uvedla, že *přiznaná invalidita v roce 2011* dle kapitoly XIII., oddíl B, položka 2, písmeno d), ve smyslu zvláště těžké poruchy, která odpovídá neschopnosti zatížení horních končetin, omezení až neschopnost denních aktivit, *byla posudkově nadhodnocena*, neboť dle doložených nálezů, které měla komise při posuzování k dispozici, se jedná o těžkou poruchu s neschopností běžného zatížení, s omezením některých denních aktivit. Vypracovaný *posudek OSSZ dne 17.10.2013*, kdy funkční deficit byl hodnocen jako středně těžký, je dle názoru komise *podhodnocený*, neboť doložené nálezy objektivizují, že se jedná o funkčně těžkou poruchu, jak je v posudku uvedeno. Zánik invalidity komise stanovila shodně s posouzením v OSSZ, protože se v té době nejednalo o zvláště těžkou poruchu funkce obou horních končetin.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Klatovech dne 15.8.2014 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože stejné potíže má už 20 let a ty se postupem doby stále zhoršují, proto nevěří v objektivitu posudku a vidí snahu vzít jí za každou cenu třetí stupeň invalidity, když jí nezohlednili motoriku, přitom i v posudku píší, že má poruchu jemné motoriky a svalové síly a už vůbec nerozumí tomu, že po 20ti letech má pokles o 45% a předtím měla asi 70%, když přiznaný invalidní důchod měla od r. 1993; nesouhlasila ani s popisem v posudku, protože je pouhým okem viditelné, že má oteklé ruce a zarudnutí na nich; dále uvedla další zdravotní problémy, které dle ní nebyly zhodnoceny: brnění rukou, páteře i nohou, dráždivý trakčník, zažívací potíže po lécích atd. Závěrem žalobkyně uvedla, že se považuje za neschopnou výkonu jakéhokoli zaměstnání kvůli

zdravotnímu stavu; nyní pobírá invalidní důchod 5.688,-Kč měsíčně a nesouhlasila s tím, aby u soudu bylo jednáno v její nepřítomnosti.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 22.10.2014*, v jehož závěru uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 9.7.2014; vyjádřila se k námitkám žalobkyně, které neshledala důvodnými, a zdůraznila, že dle zdravotní dokumentace i dle vyšetření v komisi se nejedná se o zvlášť těžkou poruchu, proto bylo hodnoceno dle kapitoly XIII., oddíl B položka 2d), neboť se jedná o funkční omezení v oblasti rukou obou horních končetin v rozmezí lehčího až středního stupně, nejedná se o ztrátu úchopové schopnosti prstů obou horních končetin – objektivizováno vyšetřením v komisi - žalobkyně byla schopna samostatně se obléci - svléci, na horních končetinách nejsou přítomny svalové úbytky, není otok pravé horní končetiny - výsledný funkční hendikep odpovídá postižení těžkého stupně, to je dle stejné vyhlášky, kapitoly, oddílu B, položka 2c), ale nejedná se o absolutní neschopnost zatěžování obou horních končetin, jedná se o neschopnost běžného zatížení, proto stav nelze hodnotit jako zvlášť těžkou poruchu. Pokud se jedná o hodnocení motoriky prstů horních končetin, hodnocení svalové síly, tento stupeň byl vyjádřen stupněm funkčního postižení - funkční postižení neobjektivizovalo ztrátu úchopové schopnosti prstů horních končetin. Rovněž doložené odborné nálezy, ze kterých komise vycházela, neobjektivizují ztrátu úchopové schopnosti prstů HK, žádné doložené vyšetření neobjektivizuje udávaný otok horních končetin, otoky HK s prevalencí PHK nebyly přítomny ani při vyšetření v komisi. Uváděná neschopnost sevřít ruku v pěst, je v rozporu s funkcí rukou během oblékání a svlékání, které byla schopna žalobkyně v komisi samostatně zvládnout, pokud se jedná o udávané zkřivování horních končetin, více PHK, není objektivizováno žádným doloženým nálezem. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobkyni i žalované.)*

Při ústním jednání dne 20.11.2014, jehož se žalobkyně nezúčastnila a požadovala jeho odročení, byl vznesen požadavek přítomného zástupce žalované na vyžádání tzv. srovnávacího posudku jinou PK, proto bylo jednání odročeno na neurčito za účelem vyžádání lékařských zpráv od žalobkyně a poté soud dne 30.12.2014 vyžádal u PK MPSV pracoviště České Budějovice vypracování tzv. srovnávacího posudku.

Dne 4.2.2015 byl doručen soudu tzv. *srovnávací posudek vypracovaný PK MPSV pracoviště České Budějovice po jednání konaném dne 28.1.2015*, jemuž byla přítomna žalobkyně a její syn za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, dle jehož závěru k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně shodným posudkovým kritériem, tj. dle kapitoly XIII., oddíl B, položka 2c) přílohy vyhlášky, na horní hranici 50% míry poklesu, kterou navýšila maximálně možnou taxací na 60% pro další zdravotní postižení zejména dekompenzací žilního postižení dolních končetin. Podle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně chronický syndrom omovertebrální oboustranný, více vpravo - chronický syndrom rameno-ruka oboustranně, chronická skapulohumerální kapsulitida oboustranně, neboť ten je dle ní

nejvíce limitující stran pracovního zařazení. Dále bylo uvedeno, že stav žalobkyně se sice nezlepšil, nicméně diagnóza algoneurodystrofického syndromu je zpochybněna, i při nezlepšeném nálezu nebyl stav v minulosti adekvátně posudkově vyhodnocen, proto lze tak zpětně zpochybnit i posudky vypracované do konce r. 2009. Nelze tedy konstatovat, že by došlo ke stabilizaci stavu či jeho zlepšení, ke snížení stupně invalidity dochází zejména s ohledem na legislativní změny. Za nezbytné komise považovala dodat, že dg. těžkého algoneurodystrofického syndromu měla být vzhledem k vývoji stavu a klinickému nálezu při správném přístupu posuzujících lékařů zpochybněna již před změnou legislativy, tj. před 1.1.2010, což se nestalo. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Dne 17.2.2015 bylo doručeno soudu *sdělení PK MPSV České Budějovice*, že v kolonce rozhodnutí je uvedeno špatné datum 6.1.2015 místo správného data 17.2.2014. (Dne 5.3.2015 bylo zdejšímu soudu doručeno *podání tajemnice PK MPSV České Budějovice* ze dne 5.3.2015, jímž byl soud požádán o výměnu 13. strany posudku ze dne 28.1.2015, která byla připojena, neboť po jeho odeslání zjistili, že na ní „vypadla“ část odstavce.)

Dne 26.2.2015 byla zdejšímu soudu doručena *žádost žalobkyně ze dne 24.2.2015* o přeložení jednání ze dne 5.3.2015 v 9.00 hod. na jiný termín v odpoledních hodinách, neboť se chce jednání osobně účastnit a má „otevřenou nohu“, proto není schopna se dostavit v ranních hodinách, a také nesouhlasí s posudkem PK MPSV České Budějovice; žádosti bylo vyhověno.

Při ústním jednání dne 5.3.2015 žalobkyně setrvala na podané žalobě a soud neshledal důvod k dalšímu doplnění dokazování, neboť tzv. srovnávací posudek v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti obstál; *závěrem žalobkyně* požadovala vyhovění žalobě a uložit žalované, aby jí byl přiznán i nadále III. stupeň invalidity; *zástupce žalované závěrem* navrhl zamítnutí žaloby vzhledem k oběma posudkům a doplněním, neboť v tzv. srovnávacím posudku komise České Budějovice byly velmi podrobně vysvětleny důvody ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu včetně vývoje, a to i s ohledem na změny posuzovací legislativy.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány (viz shora).

Žalobkyně se domáhá ponechání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být ponechán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat či přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 17.2.2014*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV pracoviště v Plzni ze dne 9.7.2014 a jeho doplnění ze dne 22.10.2014 i z tzv. srovnávacího posudku PK MPSV pracoviště České Budějovice ze dne 28.1.2015, které byly vypracovány na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měly dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i z doby následující. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudcích je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV pracoviště v Plzni hodnotila pokles pracovní schopnosti celkem 50%, oproti tomu PK MPSV pracoviště České Budějovice hodnotila pokles pracovní schopnosti celkem 60%, jak uvedeno shora, žalobkyně tedy nedosáhla potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudky obou PK MPSV soud považuje za úplné a celistvé, neboť byly vypracovány za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, jimiž byla žalobkyně vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz,

vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení míry poklesu, které ovšem bylo bez vlivu na výsledné posouzení, tj. neuznání invalidity třetího stupně. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobkyně byla osobně přítomna všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobkyně a nikoli její subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže k žádnému pochybení v této věci nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 5.11.2013.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 5. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně